

АЗБУКА

<p>А а <i>А а</i> а</p> <p>Б б <i>Б б</i> b</p> <p>В в <i>В в</i> v</p> <p>Г г <i>Г г</i> g</p> <p>Д д <i>Д д</i> d</p> <p>Е е <i>Е е</i> ě, je</p> <p>Ё ё <i>Ё ё</i> jo</p> <p>Ж ж <i>Ж ж</i> ž</p> <p>З з <i>З з</i> z</p> <p>И и <i>И и</i> i</p> <p style="padding-left: 100px;">й <i>й</i> j</p> <p>К к <i>К к</i> k</p> <p>Л л <i>Л л</i> l</p> <p>М м <i>М м</i> m</p> <p>Н н <i>Н н</i> n</p> <p>О о <i>О о</i> o</p>	<p>П п <i>П п</i> p</p> <p>Р р <i>Р р</i> r</p> <p>С с <i>С с</i> s</p> <p>Т т <i>Т т</i> t</p> <p>У у <i>У у</i> u</p> <p>Ф ф <i>Ф ф</i> f</p> <p>Х х <i>Х х</i> ch</p> <p>Ц ц <i>Ц ц</i> c</p> <p>Ч ч <i>Ч ч</i> č</p> <p>Ш ш <i>Ш ш</i> š</p> <p>Щ щ <i>Щ щ</i> šč</p> <p style="padding-left: 100px;">ъ <i>ъ</i> tvrdý znak</p> <p style="padding-left: 100px;">ы <i>ы</i> y</p> <p style="padding-left: 100px;">ь <i>ь</i> měkký znak</p> <p>Э э <i>Э э</i> e</p> <p>Ю ю <i>Ю ю</i> ju</p> <p style="text-align: center; padding-top: 20px;">Я я <i>Я я</i> ja</p>
---	---

Poznámka k výslovnosti:

1) Samohlásky nejotované

А а [a]

Э э [e]

И и [i]

О о [o]

У у [u]

Ы ы [y] – hlubší než české, energičtější

2) Samohlásky jotované:

Е е [je] na začátku slova nebo po samohlásce (nebo výslovnostně měkkém/tvrdém znaku), [’e] – (měkkíci) po souhlásce

Ё ё [jo] – na začátku slova nebo po samohlásce (nebo výslovnostně měkkém/tvrdém znaku), [’o] – (měkkíci) po souhlásce

Ю ю [ju] na začátku slova nebo po samohlásce (nebo výslovnostně měkkém/tvrdém znaku), [’u] – (měkkíci) po souhlásce

Я я [ja] na začátku slova nebo po samohlásce (nebo výslovnostně měkkém/tvrdém znaku), [’a] – (měkkíci) po souhlásce

3) Souhlásky (znělostní páry)

Б б [b] – П п [p] (obě mohou být výslovnostně měkké i tvrdé)

Д д [d] – Т т [t] (obě mohou být výslovnostně měkké i tvrdé)

В в [v] – Ф ф [f] (obě mohou být výslovnostně měkké i tvrdé)

С с [s] – З з [z] (obě mohou být výslovnostně měkké i tvrdé)

К к [k] – Г г [g] – ruským slovům s Г v češtině odpovídají slova s **H** (obě mohou být výslovnostně měkké i tvrdé)

Ш ш [š] – Ж ж [ž] (obě vždy výslovnostně tvrdé)

4) Souhlásky nepárové

Х х [ch] (může být výslovnostně měkké i tvrdé)

Ц ц [c] (vždy výslovnostně tvrdé)

Ч ч [č] (vždy výslovnostně měkké)

Щ щ [šč, měkké š] (vždy výslovnostně měkké)

Й й [j]

Л л [l] – tvrdší než v češtině, jazyk se opírá o zuby (může být výslovnostně měkké i tvrdé)

М м [m] (může být výslovnostně měkké i tvrdé)

Н н [n] (může být výslovnostně měkké i tvrdé)

Р р [r] (může být výslovnostně měkké i tvrdé)

5) Ostatní

Ъ ъ – tvrdý znak – neoznačuje žádnou hlásku; rozděluje předponu, která končí souhláskou, a kořen slova, začínající na **Е, Ё, Ю, Я**, například: съезд [sjezd]

Ь ь – měkký znak – neoznačuje žádnou hlásku: 1) měkkí předchozí souhlásku: Ть = [t’], 2) rozdělující funkce: СТАТЬЯ [sta’t’ja], 3) morfologický ukazatel [např. ženského rodu: мышь (myš), ночь (noc)]